

στερνοκλειδομαστοειδής μῦς, ὁ. (ἀνατομ.) Δ. Ἄ. Μαυροκορδ. 36.— α' Ἐφ.» 17 Μαΐου 93.

στερνοκλειδομαστοειδίτης μῦς, ὁ. (ἀνατομ.) Δαμ. Γεωρ.— Ἰω. Ὀλ.

στερνοντυπήματα, τὰ. Ἄκρ. 6 Ἰανουαρ. 89.

στερνομαστοειδίτης μῦς, ὁ. (ἀνατομ.) Ἰω. Ὀλ.

στερνοθεοειδής, 2. (ἀνατομ.) Κ. Δηλιγ.

στερνοθεοειδίτης μῦς, ὁ. (ἀνατομ.) Δαμ. Γεωρ.

στερέγγυμος, 2. Ἰ. Ἰσ. Σκυλ.

στερέδομάλακος, 2. Ἄδ. Κορ.

στερέόποιος, 2. Ἰ. Ἰσ. Σκυλ.— Ἄλλ' ὑπῆρξεν τὸ τῆς παλαιᾶς γλώσσης στερεόποιος, ὃ καὶ ἀπλούστερον.

Στεφανίδης, ὁ. ὄν. κύρ. οἰκογεν.

στεφανομανής, 2. (αὐτοκρατῶρ ὁ Νέρων.) Σπ. Π. Λάμπρ. 96.

στεφανοθήκαι, αἱ. Ἄκρ. 8 Μαΐου 92.

στεφανομανία, ἡ. (τοῦ Νέρωνος ὑπὲρ τοῦ στεφανωθῆναι ἐν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς.) Σ. Π. Λάμπρ. ἐν Ἄκρ. 10 Νο. 95.

στεφανοπήδημα, τό. (γυμναστ.) Γ. Θ. Παγών, 37.

στεφανοσκιετήνη, ἡ. Γαλ. *guirlande*. Λίγυτζια 31.— Καλλίων αὕτη ἡ λέξις ἢ ἡ περιπλοκάς ἀνθέων» δι' ἧς ὁ Σκαρλ. ἐν τῷ Ἐλ. γαλ. Λεξικῷ του ἀπίδωκε περιφραστικῶς τὴν *guirlande*.

στεφανοσηπεροφόρος, 2. Δ. Γουζ. 7.

Στεφανούπολις ἡ τῆς Τρανσυλβανίας Kronstadt. Ν. Δούκ. 14.— Σπ. Τριχ. 60.

Στεφανουπολίται, αἱ. Ν. Δούκ. 14.

στεφανύλας, ἡ. (βοημηκῆ, Γερμ. *Kruglas*.) Β. Λάκ. 61.— Δ. Χασ.— Ρ. Νικολαῖδ.— Τιμ. Ἀργυροπ. 91.

στηθάγη, ἡ. Θ. Χ. Φλωρ. 89.— Ἄστρ. 16-7 Μαρτ. 93.

στηθαίχιμον (γυναικεῖον) τό. Ἄκρ. 17 Ἰουλ. 97.

στηθαλιεῖον ᾧ. στηθαλιῶσας. Ν. Θεοτ.— Σκαρλ. Γκίκας.

στηθαοκρόσεις, ἡ. «Τὸ Ἀθήναιον» 29 Ὀκτ. 95.

στηθαλία, ἡ. Ν. Θεοτ.

στηθοβελάναι, αἱ. Ἐμπορ. ὁδηγός Ἀνατολῆς, ἐν Βιέννῃ, 16 Ἄπρ. 94.

— **στηθοδράγγειον**, τὰ. (ζωολογ.) Κ. Κ. Πῶπ ἐν Πανδῶρ. 1 Φεβρ. 59.

στηθοδέματα, τὰ. Κ. Ξανθόπ. 62.— Ἀπὸ πολλῶν εἰς κοινὴν ἤλθε χρῆσιν διὰ τὸ Γαλ. *corset* ὁ ἀττηθῶδεσμοσ, λέ-

ξις παρὰ Πολυδεῦκει ἀπαντῶσα. Καὶ τὸ στήθ ὁδεσμον δὲ ἔγραψαν ἄλλοι τε καὶ ὁ Κ. Καραθεοδ. ἐν Ἐλ. φιλολογ. Σουλ. Κωνσταντῶσ 74.

στηθοδεσμοποιεῖα, ἡ. Licht ἐν Ἄκρ. 23 Ἰουλ. 96.— Ἄστρ. 27 Ὀκτ. 98.

στηθοθώραξ, ὁ. Ἀποθ. τ. ὠφελ. κτλ. γνῶσ. Αὐγ. 47.

στηθοκατάβητος, ὁ. Ἰ. Ἰσ. Σκυλ. 50.

στηθοκοπήματα, τὰ. Κ. Ἀσώπ. 58.

στηθοκοσμέω ᾧ τινὰ (παρὰσῆμψ δηλ.) Π. Χιώτ.

στηθοκοσμος, ὁ. Κ. Κοντογ.

στηθοκρουσία, ἡ. (ιατρ.) Ἄκρ. 20 Δεκ. 96.

στηθοκτυπήματα, τὰ. Γ. Σουρῆς.

στηθοπαθολόγος, ὁ. Ν. Π. Παρίσ.

+ **σταφιδοπαναμᾶς**, ὁ. Ἐστ. 3 Δεκ.

98.— Ἡ λέξις ἐποιήθη διὰ τὰς ἐν Πύργῳ καὶ Λεχαινοῖς ἀνακαλυφθείσας καταχρήσεις, ὡς ἐποιήθη πρὸ ἐτῶν τινῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀναλογός τις λέξις, διὰ τὰς τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ μεγάλας καταχρήσεις.

στηθοπέδη, ἡ. Ἄστρ. 16-7 Σεπτ. 91.

στηθοπετεργία, τὰ.

στηθοσκοπέω ᾧ. (ιατρ.) Ν. Κοντ. λ. 89.— Ἄγ. Βλ. λ. 97.

= **στηθοσκοπία**, ἡ. (ιατρ.) Θ. Ν. Φιλαδ. 65.— Ἄγ. Βλ. λ. 97.

= **στηθοσκοπιμός**, 3. (ιατρ.) Ἰω. Ὀλ. 53.— Ἄγ. Βλ. λ. 97.

= **στηθοσκοπέσιον**, τό. (ιατρ.) Ν. Κωστ. 49.— Δ. Στροῦμπ. 64.

στηθοσκόπιστος, 2. Π. Χιώτ. 63.

στηθοσχος, ὁ. Ὄνομ. ναυτ. 58.— Ἄγ. Βλ. λ. 97.

στηθόφανον, τό. ὄργαν. τοῦ Ἀγγλοῦ Ἀλιπσιων συγκεῖμενον ἐκ δύο σαλπίνγων κτλ. Μ. Βλάδος ἐν Ἐλ. φιλ. Σουλ. Κότπλεως. 63.

στηληγορία, ἡ. μακρηγορία ἐν ἀρθροῖς ἐφημεριδῶν, σελίδας ὅλας πληρῶσιν. «Ἐφ.» 12 Νο. 86.

στηλιδοτόν, Ὄνομ. ναυτ. 58.— Ἄγ. Βλ. λ. 97.

στηλίονος, ὁ. Ἐφ.

στηλιεῖα, ἡ. Ἄδ. Κορ.— Ἠρόδ. τὰ ἐξῆς δύο, ὧν τὸ δεύτερον δὲν ἔπρεπε νὰ σχηματισθῆ ἀφοῦ στηλιεῖω δὲν ὑπῆρξε.

στηλιετισμός, ὁ. Ἄδ. Κορ. 12.

στηλιετισμός, ὁ. Νεολόγ. Κότπλεως 79.— Ἰδε τὴν εἰς στηλιεῖα σημειώσιν.

* **στηλοδάτης**, καὶ στυλοδάτης ὁ. Γαλ. *piédestal*. Γερ. *Μαυρογιάν*. 89.— Ν. Κοντ. λ. 89.— Ἡ λέξ. κατὰ τὰ Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. δὲν εἶχε τὴν σημερινὴν σημασ.

